

Pfv.V.20.572/2007/15.

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága felperesnek a Heves Megyei Rendőr-főkapitányság (3300 Eger, Eszterházy tér 2.) I.r., a Legfőbb Ügyészség (1055 Budapest, Markó u. 16.) II.r., az Országos Rendőr-főkapitányság (1139 Budapest, Teve u. 4-6.) III.r., és az Igazságügyi és Rendészeti Minisztérium (1055 Budapest, Kossuth tér 4.) IV.r. alperesek ellen kártérítés iránt a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Bíróságon 4.P.20.115/2002. számon megindított és a Debreceni Ítéltábla Pf.II.20.069/2006/8. számú ítéletével befejezett perében, a jogerős ítélet ellen a felperes által 55. sorszám alatt előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán a 2007. október 4. napján megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, 15 napon belül fizessen meg az I.r. alperesnek, a III.r. alperesnek és a IV.r. alperesnek külön-külön 10.000 (Tízezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

A felperes részére kirendelt pártfogó ügyvéd díját 7.200 (Hétezer-kettőszáz) forintban állapítja meg, amely összegből 1.200 (Egyezer-kettőszáz) forint az áfa. A díjat a Legfelsőbb Bíróság utalja ki és az állam viseli.

A le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

I n d o k o l á s :

A felperes a módosított keresetében az alpereseket egyetemlegesen 2 millió forint vagyoni és 2 millió forint nem vagyoni kár és kamata megfizetésére kérte kötelezni. A keresetét arra alapította, hogy az alperesek az ellene, illetve az általa indított büntetőeljárásokban jogellenes, diszkriminatív intézkedésekkel és mulasztásokkal személyhez fűződő jogát megsértették, családját tönkretették. Az I.r. alperes az ellene aljas indokból kezdeményezett eljárásokat lefolytatta, ugyanakkor a sérelmére elkövetett bűncselekmények - hivatali visszaélés és bűnpártolás miatt - feltáratlanok maradtak. A II.r. alperes a rendőri eljárás elleni panaszait alaptalanul

utasította el, a III.r. alperes a helyi rendőrök elleni panaszait nem vizsgálta ki, a IV.r. alperes pedig a felügyeleti jogkörét nem látta el megfelelően.

Az alperesek ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

A jogalap tekintetében azzal védekeztek, hogy terhükre jogszabálysértés nem állapítható meg, eljárásaik során jogellenes magatartást nem tanúsítottak.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasító ítéletet hozott. A határozat indokolása szerint a Pp. 164. §-ának /1/ bekezdése értelmében a felperest terhelte annak bizonyítása, hogy a kártérítési igényének a Ptk. 339. §-ának /1/ bekezdésében foglalt törvényi feltételei fennállanak. Az általa megjelölt eljárásokat illetően azonban nem volt megállapítható, hogy az alperesek jogszabályt sértettek, ezért a kártérítési felelősségük sem állapítható meg.

Az elsőfokú ítélet ellen elsődlegesen újabb elsőfokú eljárás elrendelése, másodlagosan pedig a keresetnek megfelelő döntés meghozatala érdekében a felperes fellebbezett. Az alperesek ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

A másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú ítéletet helybenhagyta. A jogerős ítélet indokai szerint az elsőfokú bíróság megalapozott és jogszerű döntést hozott. Rámutatott arra, hogy az államigazgatási jogkörben okozott kárigény elbírálásakor a bíróságnak azt kellett vizsgálnia, hogy a hatóságot az egyes ügyekben milyen eljárási kötelezettség terhelte, és annak teljesítése során megállapítható-e olyan konkrét jogsértés vagy jogellenes mulasztás, amellyel okozati összefüggésben a felperesnek kára keletkezett. Az ítélezési gyakorlat által kialakult elv, hogy a mérlegelési jogkörben hozott döntés vagy jogértelmezési hiba általában nem alapoz meg kártérítési felelősséget. A perbeli esetben a felperes konkrétan nem jelölte meg, hogy az eljárások mely mozzanatait és milyen okból sérelmezi. Perbeli nyilatkozatai minősítő jelzők halmazát, jogszabályi felsorolásokat és iratmásolatokat tartalmaznak. A sérelmezett eljárások során a felperes minden lehető jogorvoslatot kimerített, az alaposnak bizonyult sérelmeit orvosolták. Az eljárások elhúzódása az általa bejelentett elfogultsági kifogások következménye, a sérelmére elkövetett testi sértés miatt indult eljárás „átminősítése” pedig az orvosszakértői vélemény módosítása miatt vált szükségessé.

A jogerős ítélet ellen elsődlegesen az alpereseket marasztaló döntés meghozatala, másodlagosan új eljárás elrendelése érdekében a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet. A kérelem indokai szerint a bíróságok az eljárásukban súlyos jogsértéseket követtek el, nem tartották meg a tisztességes eljárás

követelményét. A keresetlevelet érdemben nem vizsgálták meg, a szükséges bizonyítást nem folytatták le, és a becsatolt iratokat sem tanulmányozták át. A döntés olyan eljárásban született, amelyben a felperes jogi képviselete nem volt biztosított, perbeli jogait lakóhelyének távolsága és fizikai állapota miatt nem gyakorolhatta. A felülvizsgálati kérelem külön is sérelmezte az alperesek javára megállapított perköltség összegét, amit semmi sem igazol és nem áll arányban az elvégzett munkával és időráfordítással.

Az I. a II. és a IV.r. alperesek ellenkérelme a jogerős ítélet hatályban tartására irányult.

A Pp. 270. §-ának /2/ bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelem jogszabálysértésre alapítható. A felülvizsgálati eljárás eredményeként a Legfelsőbb Bíróság megállapította, hogy a jogerős ítélet nem sért jogszabályt, a kérelem nem alapos. Egyetértett a jogerős ítélet indokolásával is, a felülvizsgálati kérelemben foglaltakra figyelemmel azonban az alábbiak kiemelését tartotta szükségesnek.

A Ptk. 349. §-ában írt kártérítési felelősségre alapított követelés elbírálása során abból kell kiindulni, hogy az államigazgatási, illetve a felelősség szempontjából velük egy tekintet alá eső szervek a működésüket jogilag szabályozott eljárásban fejtik ki. Kártérítési felelősségük megállapításának egyik elengedhetetlen feltétele annak bizonyítása, hogy eljárásuk során konkrét jogszabályi rendelkezést sértettek meg, vagy előírt kötelezettségüket késedelmesen teljesítették, illetve elmulasztották. Helytállóan mutatott rá a jogerős ítélet indokolása arra, hogy a felperes által megjelölt eljárások általánosságban nem vizsgálhatók, szubjektív vélemény, minősítés kárfelelősséget nem alapozhat meg. A jelen ügyben eljáró bíróságok ennek megfelelően a rendelkezésre álló okiratokat tették és tehették vizsgálat tárgyává és okszerűen következtettek arra, hogy az alperesek terhére róható jogszabálysértés nem bizonyított.

Alaptalanul sérelmezte a felülvizsgálati kérelem a perköltségre vonatkozó döntést is. A jogi képviselettel felmerült díjat a bíróságok a jogszabály adta keretek között, mérlegeléssel határozták meg. E mérlegelést illetően nem állapítható meg olyan kirívó hiba, amely alapot adhatna a döntés megváltoztatására.

A kifejtett indokok alapján a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. § /4/ bekezdése alkalmazásával hatályában fenntartotta. A felülvizsgálati eljárásban pervesztes felperest a Pp. 78. §-ának /1/ bekezdése alkalmazásával kötelezte az I., a III. és IV.r. alperes képviseletével felmerült felülvizsgálati perköltség megfizetésére. A felperes részére kirendelt pártfogó ügyvéd díját

a 7/2002. (III.30.) IM rendelet 1. §-ának /4/ bekezdése, és 5. §-a alapján állapította meg. A díjat az állam viseli és a Legfelsőbb Bíróság utalja ki. A tárgyi illetékeljegyzési jog miatt le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a felperes személyes költségmentességére tekintettel a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. §-ának /1/ bekezdése és 14. §-a értelmében az állam viseli.

Budapest, 2007. október 4.

Dr. Uttó György s.k. a tanács elnöke, dr. Erményi Lajos s.k. bíró,
dr. Bella Mária s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

Nné

tisztviselő